

betalingsterminen for Brændselstillæg ændres fra „1. September—28. Februar“ til; „1. Juni—28. Februar“.

Et Mindretal inden for Flertallet (Bundvad, Einer-Jensen, Lars P. Jensen, Th. Poulsen og Edel Saunte) kunde have ønsket, at det af Ministeren oprindelig stillede Forslag om „Rentetillæg“ paa 10 pCt. og 5 pCt. til Rentemodtagere henholdsvis i privat Bolig og Aldersrenteboliger ikke var blevet ændret til $7\frac{1}{2}$ pCt. og 4 pCt. Ligeledes kunde Mindretallet have ønsket, at Raadighedsbeløbet paa 5 pCt. ikke var blevet ændret til $7\frac{1}{2}$ pCt., men er dog i nogen Grad tilfredsstillet med den foreslaaede Ændring til Lovens § 40, Stk. 9, der stiller Kommunerne friere med Hensyn til Fordelingen af Raadighedsbeløbets eventuelle Restbeløb.

Mindretallet havde principielt ønsket Ministerens Forslag gennemført med Virkning fra 1. December 1947; men har erkendt de Vanskeligheder, som dette kunde medføre for Kommunernes Administration, og da Overgangsbestemmelserne er tilfredsstillende for Mindretallet, kan Mindretallet tiltræde Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer.

Et andet Mindretal inden for Flertallet (Evald Christensen og Svend Jørgensen) havde ønsket, at Udgiften til det ekstraordinære Tillæg fuldt ud blev afholdt af Statskassen, men har ikke i Udvalget kunnet opnaa den ønskede Tilslutning til dette Synspunkt. Man beklager dette, men ønsker dog ikke at stille Ændringsforslag vedrørende Spørgsmaalet.

Et tredje Mindretal inden for Flertallet (Ragnhild Andersen) har i Udvalget gjort gældende, at Grundbeløb samt Tillæg til Rentemodtagere i Almindelighed bør være ens Landet over, og beklager stærkt, at det i Udvalget ikke har været muligt at faa Flertal for dette Synspunkt.

Mindretallet beklager ligeledes, at det i Udvalget ikke var muligt at bibeholde Lovens oprindelige Forslag om et 10 pCt.s

Rentetillæg, idet man har gjort gældende, at Overførselen af de $2\frac{1}{2}$ pCt. til Raadighedsbeløbet betyder en Forringelse af det oprindelige Forslag.

Mindretallet har i Udvalget fremført Ønsket om at faa nedsat Aldersgrænsen for Mænd og Ægtepar fra 65 til 60 Aar og at faa Mulighed for at give enlige Kvinder Rente allerede fra det 55. Aar ligesom man er gaaet ind for, at ophæve Trediedelsbestemmelsen for Invaliderne.

Da disse Synspunkter ikke har vundet Tilslutning i Udvalget, stiller Mindretallet selvstændigt Ændringsforslagene under Nr. 1—2.

Et Mindretal (N. Chr. Christensen, Hans Thyge Jacobsen, Søren P. Larsen, Karl Olsen, Einar Simonsen, Jens Sønderup og Edvard Sørensen) har — skønt man har vanskeligt ved at se den saglige Begrundelse for en Revision af Folkeforsikringsloven paa et Tidspunkt, hvor man endnu ikke har de økonomiske Erfaringer fra den den 4. Juli 1946 vedtagne Revision — vist Vilje til yderligere Forbedringer, særlig vedrørende Brændsels-, Beklædnings-, Alders- og Børnetillæg, ligesom man kunde tænke sig en Forhøjelse af Raadighedsbeløbet med det Formaal at yde udvidet Hjælp i særlige Trangstilfælde, ikke mindst hvor det gælder Invalidider. Det har imidlertid ikke været muligt i Udvalget at faa den fornødne Tid til Behandling af dette Lovforslag, der i alt for stærk Grad bærer Præg af at skulle jages igennem inden Jul. Der har end ikke været givet Partierne Mulighed for at drøfte den i sidste Øjeblik fremkomne fuldstændige Ændring af Lovforslagets Karakter.

Mindretallet maa protestere mod denne Fremgangsmaade og understreger yderligere, at man — under Hensyntagen til Statens Økonomi — ikke har kunnet tiltræde Forslag om Forhøjelse af de for godt et Aar siden regulerede Grundbeløb og Huslejetilskud, og ønsker i denne Forbindelse at anføre, at Finansministeren ikke har givet Anvisning paa, hvorledes Dækningen skal tilvejebringes. Mindretallet er